

STUDENTEN WEEKBLAD

20e JAARGANG.
No. 5.

HOOFDREDACTEUR: E. J. GRATAMA SZN.
REDACTEUREN: B. D. H. TELLEGEN J. AZN., MEI. E. G. F. W. VAES,
G. J. DE GLEE, W. H. MUNNICH, S. NOYON, W. J. G. PAARDEKOOPEL.
FAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

DONDERDAG
1 NOV. 1917.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE
VACANTIEN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 4,— P. JAAR,
WAAROVER VÓÓR DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT.
DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER.
DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15. CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

De hervormingsplannen en verslag van de Debating-avond op
Vrijdag 19 October 1917.
Onderlinge Wedstrijden van Laga, door G. Szn.
D. S. A. F. V.
Delftsche Studenten-Schaakclub Bestuursamenstelling en
Reglement voor den Onderlingen Winterwedstrijd.
Brandstoffenregeling.

Vereenigingsleven.

„Onze Vijand, onze Tegenstander en onze Medestander.”
Studenten-Afd. Delft van het Algem. Nederlandsch Verbond.

Muziek.

Het Winterseizoen, door C.

Ingezonden.

De Senaat van het D. S. C., door v. Lidth de Jeude.

Feuilleton.

Kinderen die groot worden.

Ingekomen boekwerken.

Zie voor Brandstoffenregeling Tweede Blad, pag. 35.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

De hervormingsplannen.

Het is den Senaat gebleken dat het doel der debating-
vergadering van Vrijdag 19 October 11., zoomede het stand-
punt dat hij op die vergadering heeft ingenomen, niet
overal juist worden weergegeven.

Ten eintle in de toekomst misverstand te voorkomen,
wordt hieromtrent nog het volgende opgemerkt.

Uit het rondschrjven van Mei 11. blijkt dat de Senaat
hervorming van het Corps gewenscht acht. In groote trekken
werd een plan door hem aangegeven. De Corpsvergadering
van 11 Juni 1917 sprak eveneens met bijna algemeene
stemmen (200 tegen 3) de wenschelijkheid eener hervorming
uit. Plannen of amendementen werden vervolgens door den
Senaat ingewacht. Slechts door enkelen is hieraan gevolg
gegeven. Inmiddels kwam een schrjven van eenige eere-
leden, die hun meening kenbaar wilden maken. Als gevolg
hiervan had een Senaatsvergadering plaats, waarvoor alle
oud-senatoren werden uitgenoodigd. Talrijke bewijzen van
instemming met het doel der hervorming bereikten den
Senaat. Ook de vergadering van oud-senatoren bleek over-
tuigd te zijn van de noodzakelijkheid eener ingrijpende
hervorming. Waar echter in het oorspronkelijke Senaatsplan
werd voorgesteld een deel der leden wel, anderen niet tot
een (aan een grondig onderzoek te onderwerpen) groentijd
te verplichten, meenden de oud-senatoren dat men den
groentijd zelf zoodanig moet wijzigen dat alle leden er toe
verplicht kunnen worden. Ook op deze wijze wordt in hooge
mate bijgedragen tot het gestelde doel, al zou daarmede
b.v. nog niet het bezwaar zijn weggenomen dat het Corps
vooral in de oogen van buitenstaanders (ouders van a.s.
ingeschrevenen) uitsluitend aan gezelligheid is gewijd.

Het ligt dus voor de hand dat de Senaat zich met
een dergelijke hervorming volkomen kan vereenigen, het-
geen ook door den president in zijn inleidende rede uit-
drukkelijk werd gezegd. Waar echter naar de meening van
den Senaat veranderingen in het groentijds-instituut alleen
met volle instemming en medewerking van het gansche
Corps mogelijk zijn, heeft hij in zijn hervormingsvoorstellen
de verdeling in groepen niet willen uitschakelen alvorens
de leden

1°. op de hoogte waren gebracht van het standpunt der
oud-senatoren;

2°. zich in beginsel voor groentijdswijziging hadden uit-
gesproken.

Welke verandering dan zou moeten plaats hebben kan
pas aan de orde komen na grondige voorbereiding.

Thans heeft de Senaat eenstemmig besloten bij het
uitwerken van definitieve plannen een groentijd voor
alle leden als basis te nemen.

Namens den Senaat,

W. SIX JZN., *President.*

G. HULSHOFF, *Secretaris.*

Verslag van den debating-avond op Vrijdag 19 October 1917.

Aanwezig de geheele Senaat benevens 244 leden en 11
oud-leden, waaronder de Rector-magnificus Prof. J. C. Dijk-
hoorn, Prof. S. G. Everts en Prof. H. ter Meulen.

De president leidt de vergadering in met de volgende
rede:

Mijne Heeren!

Hierbij open ik deze vergadering met een woord van
hartelijk welkom aan de velen, die door hun aanwezigheid
blijk geven van hun belangstelling in de voor ons Corps
zoo belangrijke kwestie, welke hier hedenavond in debat
zal worden gebracht.

Vooraf den oud-leden van het Corps ben ik hier een
woord van dank voor hun aanwezigheid verschuldigd.

In de eerste plaats wil ik U thans uiteenzetten hoe de
Senaat er toe gekomen is deze debating-vergadering te
beleggen.

Zooals U allen bekend zal zijn werd na de Corpsver-
gadering waarop de hervormingsplannen zijn besproken,
gelegenheid tot gedachtenwisseling gegeven, terwijl de leden
werden uitgenoodigd hun meening schriftelijk aan den Senaat
kenbaar te maken.

Door enkelen werd hieraan gevolg gegeven, naar aan-
leiding waarvan de Senaat in beginsel besloot het denkbeeld
van een facultatieven groentijd over te nemen, waardoor een
ieder gewoon lid zou kunnen worden.

De Senaat ontving inmiddels een schrjven van een acht-
tal eereleden, waaruit bleek dat deze gaarne hun meening
over de voorgestelde plannen wilden kenbaar maken. Op 29
September had dientengevolge een druk bezochte Senaats-
vergadering plaats, tot bijwoning waarvan zooveel mogelijk
alle oud-senatoren werden uitgenoodigd, terwijl hen vooraf
een exemplaar van het bekende rondschrjven was toege-
zonden. Met groote voldoening heeft de Senaat gezien welk
een hechten band nog steeds bestaat tusschen het Delftsch
Studentencorps en de oud-senatoren. Duidelijk is gebleken
dat zeer velen overtuigd zijn van de noodzakelijkheid eener
ingrijpende hervorming.

Ondubbelzinnige bewijzen daarvan zijn geleverd. Zelfs
hoog bejaarde eere-leden hebben hunne instemming per
brief kenbaar gemaakt.

Het Delftsch Studentencorps werd opgericht, ondanks het
feit, dat reeds een Societeit bestond. Duidelijk blijkt hieruit
dat het Corps meer moest zijn dan alleen een gelegenheid
om vrienden te vinden. Nog altijd zijn wij even dankbaar
voor datgene wat onze oudste Corpsvereeniging ons geeft;

de mogelijkheid om onze studententijd, die vol moet zijn van jeugdig enthousiasme, te maken tot een vreugdevolle periode van ons leven.

Maar toch mag nooit worden vergeten, dat veelzijdigheid ten allen tijde het kenmerk is geweest van het student zijn. Naast de Societeit moet dan ook het Corps met zijn overige vereenigingen, deels onbewust, maar ook deels zeer welbewust ten doel hebben den geestelijken band tusschen de studenten te bevorderen.

Het Corps behoort dan ook steeds het middelpunt te vormen van de ontwikkeling der ingeschrevenen. Geen goede elementen mogen daar buiten blijven. Nu de maatschappelijke toestanden, zoowel als de ligging van Delft ten gevolge hebben dat de Societeit niet meer voor *allen* zijn kan wat zij vroeger was, moet daarmee rekening worden gehouden.

Objectief behoort deze kwestie te worden beschouwd, onafhankelijk van de vraag wat wij persoonlijk het meest in het Corps waardeeren.

Wanneer ik U thans eenigszins een beeld wil geven van datgene wat door de eereleden is naar voren gebracht, moet ik U in de eerste plaats mededeelen, dat zij die ter vergadering waren verschenen van meening zijn, dat inwendige hervorming van het Corps noodzakelijk is, om de bezwaren weg te nemen van allen die een algemeenen band onder de ingeschrevenen gewenscht achten. In de volgende motie, die bij acclamatie werd aangenomen, is zulks door de eereleden vastgelegd:

„De vergadering van eereleden van den Senaat, oud-leden van het Delftsch Studentencorps, op 29 September 1917 uit hare waardeering voor de pogingen van den Senaat om in de nieuwe richting van den tijd de ontwikkeling van het Corps daaraan aan te passen, spreekt als hare overtuiging uit, dat met behoud van een verplichte kennismaking voor alle Corpsleden krachtig moet worden gestreefd, naar wegneming van alle belemmeringen, die het Corps sluiten voor diegenen onder de ingeschrevenen, die gevoelen voor een algemeenen band tusschen studenten.”

Men bleek van oordeel te zijn, dat de evolutie der tijden niet ten gevolge behoort te hebben, dat een deel der leden wel en anderen niet in staat zijn om de voordeelen der kennismaking deelachtig te worden, maar juist dat de regeling dier kennismaking zoo behoort te zijn dat bijkomstige factoren, elementen die tot het doel niet bijdragen, nooit een belemmering mogen vormen.

Het zou dus noodig zijn, den groentijd wederom veel meer tot den ouden vorm terug te brengen, opdat zij die later aan het Societeitsleven niet volop kunnen deelnemen, de opoffering niet grooter vinden, dan de waarde van datgene wat het Corps hen brengen kan. Men wees er op, dat de uiterlijke kenteekenen, die vroeger nooit hebben bestaan, door buitenstaanders als een symbool worden beschouwd van den persoonlijken dwang, die zou worden uitgeoefend.

Wij hebben ons daarbij niet af te vragen of ook wij in deze kenteekenen iets vernederends kunnen zien, maar wij mochten slechts overwegen of zij iets bijdragen tot het doel van den groentijd: de kennismaking met de leden en de toestanden in het Corps. Daarbij moet worden vooropgesteld, dat men slechts door meerdere ontwikkeling te toonen den candidaat-leden vooruit kan brengen, maar dat zulks toch niet mogelijk is door uiterlijke vormen of bruto geweld.

Het grondbeginsel van den groentijd is juist en natuurlijk. Immers zij, die van de schoolbanken in een hen geheel onbekende omgeving komen, gevoelen zich uit den aard der zaak vreemd. En wanneer zij wellicht in jeugdigen overmoed zich hebben ingebeeld, dat zij reeds veel van de wereld hebben gezien, dan is het nuttig dat zij doordrongen worden van een te kort aan kennis, aan ontwikkeling, aan omgangsvormen soms.

Daarom is het beginsel van ongelijkheid juist, omdat het in wezen bestaat. Niet echter de uiterlijke vorm daarvan, zooals b.v. de noodzakelijkheid om op den grond te zitten, zoo lang een stoel aanwezig is. De eenige verplichting behoort dan ook te zijn, zooals reeds lang de wet ook aangeeft: het stipt op tijd verschijnen bij hen, die hun naam in het groenboekje hebben geschreven.

Indien men er dan niet in slaagt een candidaat-lid tot datgene te brengen, wat men nuttig oordeelt, dan zal geen machtsmiddel op den duur dit resultaat wel brengen, terwijl het zelfs belachelijk is aan den Senaat te melden, dat een candidaat-lid iets dergelijks niet doen wil, indien men zelf niet meer in staat is met redelijke middelen zulks wel te bereiken.

Veel zou in dien geest in den groentijdsvorm moeten worden gewijzigd: gewoonten aan dezen maatstaf getoetst, plichten slechts door persoonlijk overwicht worden opgelegd, nuttelooze gebruiken afgeschaft. De donderjolen zouden

meer het karakter van kroegjolen moeten aannemen, een gelegenheid voor de candidaat-leden om het Societeitsleven te leeren kennen en waardeeren.

Geenszins zouden in zulk een groentijd den candidaat-leden onaangename oogenblikken bespaard blijven, evenals deze nog voor ons allen, bij ons intreden in de buitenwereld, zijn weggelegd.

De Senaat, die reeds in het rondschrijven te kennen heeft gegeven, dat naar zijn meening de groentijd aan een grondig onderzoek moest worden onderworpen en die ook de thans achter ons liggende periode in dien zin heeft geleid, is van meening dat de hervormingen van den groentijd, zooals deze hiervoor door mij zijn aangegeven, bij zullen dragen tot het bereiken van het met de reorganisatieplannen gestelde doel.

Hij is echter van meening, dat slechts met steun van het gansche Corps in dien zin iets te bereiken is, terwijl een volledige oplossing daarmee nog niet gevonden is. Voor alles heeft de Senaat daarom in deze kwestie, die naar ik hoop ook nog door enkele oud-leden zal worden besproken, het Corps willen hooren.

Van het standpunt der leden zal dan afhangen hoe het definitieve hervormingsplan, dat door den Senaat wordt ingediend, zijn zal.

Ik heb gezegd.

De heer Nittel, die zijn denkbeelden over het reorganisatieplan reeds in het S. W. van 27 Augustus heeft gegeven, is van meening, dat men zonder societeitsleven nooit begrijpen zal wat het Corps kan zijn. Door het hervormingsplan dreigt het Corps een vereeniging te worden als de A. N. W. B. en de societeit een volksgaarkuken. De groentijd is niet alleen bestemd voor kennismaking maar in hoofdzaak voor het onderrichten der groenen in vele zaken, waarvan zij onkundig waren. „Physiek” ontgroenen is voor sommigen noodig en behoeft dan geen bewijs te zijn van gebrek aan geest. Het haarknippen is hygiënisch, het laag boord gemakkelijk toonbaar te houden.

De president wijst er nog eens uitdrukkelijk op, dat het niet de bedoeling is, thans over de voorgestelde reorganisatieplannen te debatteeren.

De heer Dumont, die het streven der hervormingsplannen zeer loffelijk vindt, pleit voor een hooger verband, waarvan het D. S. C. een onderdeel zou uitmaken.

De heer Staring heeft met groot genoegen gezien dat de Senaat den groentijd aan een ernstig onderzoek zal onderwerpen. Men kan echter geen mos door de wet beperken. Het Corps zelf moet hervormen, te beginnen met de financiële toestanden. Vervolgens bepleit hij invoering van het patronaat, zooals in Groningen bestaat.

De president zegt dat juist deze vergadering is uitgeschreven omdat het hier geen wettelijke voorschriften betreft, maar juist de geest van het Corps zelf.

De heer Van Steenberghe acht de clubformatie een belangrijk onderdeel voor de groenen. De uiterlijke groentijds-kenteekenen vindt hij onbelangrijk. Ze kunnen afgeschaft worden.

De heer Lely is wat het laatste betreft van dezelfde meening. Ook de financiële toestand moet herzien worden. Vooral de Corpsvereenigingen behooren beter te worden beheerd en gecontroleerd.

De heer Molengraaff betreurt dat er geen stellingen zijn. Ongerustheid over het percentage Corpsleden is overbodig, want dezelfde categorie studenten wordt nog steeds Corpslid, dus blijft het Corps op hetzelfde peil. De reorganisatie zal de gezelligheid schaden. Bovendien is de Senaat niet het aangewezen lichaam voor de studiebehartiging.

De president wijst er nogmaals op dat de reorganisatieplannen niet aan de orde zijn. Overigens betwijfelt hij of de heer Molengraaff het bekende rondschrijven wel goed gelezen heeft, aangezien slechts werd voorgesteld dat de vakvereenigingsbesturen Corpscómmissies zouden worden.

De heer Van Berckel komt op tegen de soms weinig gepaste taal, die gebruikt wordt. Een aantal weldenkende studenten moesten de minder goede elementen weeren.

Het oud-lid Roelofs, eereid van den Senaat, acht een instituut van oudere studenten gewenscht, dat met energie zal optreden tegen misbruiken, ten einde de onervaren groenen te steunen.

De heer Van der Vegt verdedigt den groentijd in zijn tegenwoordigen vorm. Het fysiek optreden kan zeer nuttig zijn. Kort haar en laag boord acht spreker zeer gewenscht.

De heer Molengraaff zou den eerstejaars het recht van ontgroenen willen ontnemen.

De heer Staring acht dit zeer ongewenscht, daar dan de band tusschen eerstejaars en groenen, die later zoo noodig is, wordt verbroken.

De heer Van Styrum zegt dat de wijze van ontgroenen door eerstejaars van zelf verbetert indien zij van de ouderen slechts het goede zien.

De president vreest dat er zonder eerstejaars niet altijd voldoende deelname zal zijn, bovendien heeft hij ondervonden dat er ook onder de ouderen wel zijn die optreden als eerstejaars. Over het Groningsche patronaat deelt hij voorts het een en ander mede. Hier in Delft zijn er lang niet voldoende ouderejaars voor het groote aantal groenen. Bovendien kennen de groenen de studenten niet van te voren, zooals dikwijls te Groningen.

Het oud-lid Van Leeuwen meent dat door den Senaat zeer juist is gezien dat er iets moet gebeuren om de positie van het Corps te verbeteren. Reeds jaren is dit gevoeld. Nog nooit echter is een Senaat met zulke duidelijke voorstellen gekomen. Door het Corps moet steeds den geestelijken band tusschen de studenten worden gevormd. Dit is niet meer altijd het geval. Er zijn vereenigingen ter behartiging van geestelijke en sociale belangen buiten het Corps. Deze geestelijke kracht moet in het Corps worden opgenomen, want die studeerenden bewijzen dat zij een band wenschen. De goede elementen behooren onvoorwaardelijk toegang te hebben tot het Corps. Desnoods moet men daar eenige concessies voor doen. Iedere stap om het Corps meer open te stellen moet worden toegejuicht. Al waren de eere-leden het met het oorspronkelijke hervormingsplan niet geheel eens, dit zou toch dadelijk al een goede uitwerking hebben gehad. Door den heer Van der Vegte werd, een von Tirpitz waardig, het standpunt ingenomen: de groentijd is goed omdat ik het vind. Het lijkt wel zeer krachtig indien men aan het oordeel der buitenwereld niet de minste waarde toekent. Men kan zich echter niet altijd blijven omgeven met een aureool van glans. De heer Van Sandick heeft indertijd gezegd dat het Corps er niet prat op moet blijven gaan het bolwerk te zijn van het conservatisme. De openbare meening is op den duur zelfs niet in de studentenwereld weg te cijferen, wil men geen aanzien verliezen.

De heer Molengraaff vindt juist in het behoudende de charme van het Corps. Overigens moet men wat de bezwaren tegen het onthouden van het ontgroeningsrecht aan eerstejaars betreft vragen wat het zwaarst weegt.

De thesaurier wijst er op dat men geen middelen ter verbetering moet bespreken, voor duidelijk is vastgesteld in welke richting men iets wenscht te bereiken. Het laatste is het doel van deze vergadering.

De heer Zweerts vraagt of er nieuwe aanvallen door de buitenwereld zijn gedaan en zoo ja, welke.

De heer Telders bespreekt de bezwaren der buitenwereld. Men kan ze niet verklaren, men moet zich ook niet afvragen of men ze deelen kan. Velen hechten nu eenmaal aan uiterlijkheden. Door hem werd indertijd de groentijd verdedigd. Het beginsel is juist en natuurlijk. Men vrage zich af hoe de toestand er zonder zou zijn. Het gaat echter thans niet om het beginsel. Het belangrijkste is iets anders. Het Corps is nog heel sterk, maar omvat een klein gedeelte der ingeschrevenen. Het moest omvatten „alle studenten”. Dit is niet meer het geval. Er zijn er die precies als de andere leden zouden zijn, indien ze Corplid waren geworden, studenten die dezelfde emoties doormaken. Het is hinderlijk wanneer het Corps zich zoo organiseert dat deze er buiten blijven om redenen die zijn te respecteren. Deze toestand is bedenkelijk. Daar heeft de Senaat terecht op gewezen. Naar spreker's meening moet krachtig worden ingegrepen. De opinie der buitenwereld is van belang, want de beslissing omtrent lid worden valt onder invloed daarvan en meestal buiten Delft. Er komen zodoende kringen, waarin het, zonder reden, gewoonte wordt dat familieleden geen Corplid zijn, dikwijls door samenwerking van allerlei onbelangrijke factoren. Deze personen krijgen later soms belangrijke betrekkingen. Men verliest steun. Daarom mag men zich niet onverschillig stellen tegenover het oordeel der buitenwereld. Men gaat trouwens in den groentijd niet uit om op te voeden. Men spreekt met de groenen en zodoende geeft men ze wat. Ongelijkheid bestaat er; gehoorzaamheid echter niet. Het laatste is geheel overbodig. Verplichting daartoe is ongewenscht.

De heer Molengraaff vindt het laf om ter wille van de buitenwereld iets af te schaffen, dat men zelf niet verkeerd vindt. Er zijn dingen in den groentijd, die van meer gewicht zijn; genoemd werd door hem het ontgroeningsrecht van eerstejaars.

De heer Telders vindt het niet laf om iets af te schaffen, dat men zelf onbelangrijk vindt. Overigens heeft hij niet gezegd dat er geen bezwaren zouden zijn, welke men behoort te ondervangen.¹⁾

De heer Molengraaff vraagt of er werkelijk studenten

¹⁾ Dat het Corps ook dat moet doen, spreekt volgens hem van zelf.

zijn, die vroeger lid van het Corps geworden zouden zijn en nu niet.

De heer Telders zegt dat het er niet toe doet of de vaders al of niet hebben gestudeerd. Er is een nieuwen toestand. Zelfs de professoren zijn niet allen Corplid. Ieder die als student bruikbaar is of door het Corps bruikbaar te maken is, moet worden omvat.

De heer Yap vraagt wat een bruikbaar student is.

De heer Huber wijst nog op den grooten invloed van uiterlijkheden.

De heer Zweerts krijgt den indruk dat er nieuwe bezwaren van de buitenwereld zijn gebleken. Waarom maakt de Senaat deze niet bekend, waarom zijn ze niet schriftelijk overgelegd.

De thesaurier zegt dat er van de buitenwereld niets nieuws is gebleken.

De heer Koomans vraagt de vergadering 1° zijn er menschen buiten het Corps die dit moesten zijn? 2° Meent de vergadering dat door wegnemen van uiterlijkheden hierin iets te bereiken is? 3° Wegen de uiterlijkheden minder zwaar dan de te bereiken voordeelen?

De heer Van Leeuwen resumeert nog eens. Het Corps is een aureool toegewaaid. De positie van het Corps is echter veranderd. Men moet er thans voor vechten.

De heer Molengraaff vindt dat de aureool nog niet weggevaaid is; de toestand is volgens hem niet veranderd.

De heer Van der Vegte meent dat men minder ideeën, meer zakelijk moet zijn. Hij wil krachtige propaganda.

De heer Zweerts wil geen propaganda, maar wel het tegen spreken van onwaarheden.

Hierna wordt eenige oogenblikken pauze gehouden, waarin een motie wordt opgesteld.

De heer Zweerts vraagt in hoeverre deze bindend zal zijn. De president zegt dat hij uitsluitend de meening van de aanwezigen vraagt, waar deze slechts door een deel van hen is gezegd.

De motie luidt als volgt:

„De vergadering van leden van het Delftsch Studenten-corporis op Vrijdag 19 October 1917, bijgewoond door oud-leden, spreekt de wenschelijkheid uit van hervormingen in den groentijd, die in de toekomst voorkomen dat ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool, op wier lidmaatschap prijst behoort te worden gesteld buiten het „Corps blijven.”

De heer Molengraaff vraagt splitsing in twee deelen: 1° stelt men prijs op ingeschrevenen, die buiten het Corps zijn en 2° wenscht men den groentijd daarvoor te veranderen.

De heer Stoop wijst er op dat juist de beide kwesties in verband met elkaar zijn besproken. Door splitsing zou men buiten het besprokene komen.

De motie wordt daarna in schriftelijke stemming aangenomen met 213 stemmen voor, 14 tegen, 5 blanco en 6 ongeldig.

Hierna dient de heer Molengraaff twee moties in:

1°. „De vergadering is na de gehoorde debatten overtuigd, dat het in het belang van het Corps is, dat de Senaat zich schrap zet tegen aanvallen van buiten op het Corps.”

Deze motie wordt met algemeene stemmen op één na aangenomen.

De tweede motie luidt: „De vergadering betreurt het dat de Senaat zijne ideeën niet duidelijk omljnd heeft.”

De heer Vening Meinesz vindt deze motie beneden de waardigheid der vergadering en stelt voor haar niet in stemming te brengen. Men betuigt instemming hiermee, maar de heer Dunné wil de motie van den heer Vening Meinesz weer niet in stemming zien gebracht, zoodat de motie Molengraaff, door den President in mondelinge stemming gebracht, wordt verworpen met 198 tegen 40 stemmen.

Namens den Senaat,
G. HULSHOFF, *Secretaris.*

Onderlinge Wedstrijden van Laga.

Donderdag en Vrijdag zijn ze verroeid, de jaarlijksche onderlinge wedstrijden, het hoogtepunt van het inwendig leven der Vereeniging.

Reeds van te voren beloofde de inschrijving een geanimeerde wedstrijd daar niet minder dan vijf en dertig ploegen op de lijst van deelname stonden.

Er moest dus Donderdag ook al flink geroeid worden. Echter het weer was van een dergelijke gesteldheid dat aan stijlroeien niet erg veel gedaan werd.

In de meeste nummers was het dan ook slechts zoo hard mogelijk naar de eindstreep modderen.

Het kampioenschap van Laga voor gladde sciff werd met gemak door den heer Termijtelen gewonnen waarmede hij wederom voor een jaar in 't bezit der wisselbeker kwam.

Vermakelijk om te zien was de eerste heat van het hoofdnummer overnaadsche vier waar de winnende ploeg driemaal tijdens de race zoo in de war was dat niet met zekerheid te zeggen viel of de stuurman „catch” dan wel „twee” zou gaan roepen en bovendien de boeg wegens vastloopen zijner sliding op vaste banken meedeed. Een niet te herhalen serie van uitroepen uit de ploeg deed de boot echter weer op gang en 't eerst over de eindstreep komen. (Als 't weer niet zoo slecht was zouden ze 't ook wel gewonnen hebben want dan hadden ze beter geroeid. Dus niet schelden op het weer heeren verliezers).

Vrijdag begon de dag al vroeg en met beter vooruitzichten. De wind was veel minder zoodat makkelijker gestart kon worden en er minder golven stonden. Opvallend was hoe spannend de meeste nummers waren daar behalve de sciffnummers haast steeds met minder dan één lengte werd gewonnen.

Het hoofdnummer gaf ook nu zeer spannende heats te zien. Jammer dat een ploeg 't op moest geven door gebrek aan adem bij een der roeiers. Dat het geknepen heeft wijst de tijd wel uit 2'32" ³/₅, als we deze vergelijken met de tijd door de gladde vier gemaakt 2'26" in een wedstrijd die ook niet cadeau gegeven werd.

De overnaadsche seniores gaf een mooi moment. Door 't uitloopen van een der slidings werd voor Delftsche Sport de toestand voor die ploeg schijnbaar hopeloos, doch ziet, het bankje werd ingezet en daarna een hevige spurt zoodat de andere ploeg aan de finish nog slechts een tafelengte voor was.

Bij het nummer vaste-banken-twee was 't absoluut onbegrijpelijk, hoe door verwisselingen de verliezers in de eerste heat plotseling in de finale kwamen en wonnen. Ze gingen blijkbaar toch harder.

Het sloteffect dat ook nu zijn uitwerking niet miste, was de strijd der achten.

Voor een ongetrainde combinatie bleek de kalme zware slag van de oude acht beter dan de korte vinnige der jongste ploeg, daar deze moeilijker te volgen is.

Roemen we nog het nobele optreden der twee heeren redders van het te water geraakte jongetje, de gastvrijheid der Rietveldschen Toorn en het op tijd werken der kamp-rechter-starter, hetwelk een voorbeeld was dat op groote roeiwedstrijden wel eens nagevolgd kan worden.

Eindigen we met de wensch dat het komende race-seizoen een even groot succes mag worden; het kan, want materiaal en geest is er.

G. Szn.

D. S. A. F. V.

Dinsdag 16 October is de Delftsche Fotosalon geopend. De proef van vorig jaar om haar in het voorjaar te houden, schijnt niet bevallen te zijn. Ook dit jaar is de expositiezaal van de bibliotheek der T.H. ervoor afgestaan en men moet wel erkennen, dat deze zaal er zich uitstekend toe leent.

Ruim een honderd photographiën zijn er, waaronder een tweetal inzendingen van de Jury, buiten mededinging.

Bij den ingang vallen me de broomverfdrukken op van Bersenbrugge. Hiervan bevallen me het meisjeskopje en de mannenkop het best, terwijl de angstexpersie goed weergegeven is in een derde stuk.

Een heel andere indruk maken de stukken van Eiberg, zelfde procédé, die in lichte kleuren zijn gehouden. Er is hier niet naar gestreefd om natuurlijke kleuren weer te geven, wat eerst een zonderling effect maakt. Zet men er bijvoorbeeld één der portretten van M. bij dan springt het voordeel der kleuren duidelijk in het oog.

Een stuk of acht sneeuwgezichten doen aan de afgelopen winter terugdenken.

Als één der mooiste totaalcollecties mag zeker wel die van Blank genoemd worden. Wat een perspectief zit er niet in, en wat fijn gezien en doorvoeld.

Van de collectie Ulrich zijn het „Gezicht op Krabben-dijke” en „Hooilanden” wel de mooiste. In „Leer ons bidden” is de lijn van het gezicht niet mooi en zelfs wat storend.

Verschillende goede portretten en studies van bekende inzenders en ook ettelijke stillevenen zijn vertegenwoordigd. Een heele mooie foto verder van de spoorbrug bij Westervoort. Het is geen technische foto, zooals ik er op de onderlinge wedstrijd enkelen zag. Zooiets hoort ook niet thuis op de salon.

Tot mijn groote voldoening heeft deze keer één van de leden der vereeniging ook ingezonden en is er iets van ge-

plaatst geworden. Wel is waar steekt het werk nog wel wat af bij het andere, maar een verheugend verschijnsel is het zeker.

Het broomolie procédé heeft hier wel de overhand, een enkele kooldruk en een platinadruk „Sèvres” waar ongelukkig de enkel al heel leelijk is uitgevallen. Alles aan te balen is ondoenlijk, maar het beste is er zelf even naar toe te gaan om te kijken. Het is wel de moeite waard.

BEZOEKER.

GROENENWEDSTRIJD.

Een wedstrijd had het moeten zijn, maar wat een bedroevend resultaat. Van de 43 deelnemers hebben er maar 18 ingezonden. Het werk was over het algemeen beneden alle kritiek. Onderbelicht, vlekken, slecht opzetten van de „kiëken”, afgeknipt inplaats van afgesneden. Wat moet men van zoo'n jaar verwachten voor de vereeniging.

Er waren 5 aardige inzendingen bij, v. d. Horst viel, voor de aardigste totaal collectie, de bronzen medaille toe en de anderen een eervolle vermelding: Gelderman, v. Laer, Hanrath en Rusting.

Het geheel is het exposeeren niet waard en men kan de kunstproducten weer terug halen.

Delftsche Studenten-Schaakclub.

Het bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

A. H. Meursing,	President.
M. J. Ph. Nittel,	Secretaris.
A. M. Mijnlieff,	Thésaurier.
H. Verkerk,	Comm. v. h. Materieel.

REGLEMENT VOOR DEN ONDERLINGEN WINTERWEDSTRIJD.

1. Deelnemers aan den winterwedstrijd betalen f 2,50 inleggeld. Indien een deelnemer alle door hem te spelen partijen voor 1 April 1918 uitspeelt, wordt hem f 1,50 gerestitueerd.

2. Voor elke klasse zullen twee of drie prijzen beschikbaar gesteld worden, die bekostigd worden uit de inleg-gelden voor die klasse.

3. De deelnemers kunnen opgeven in welke klassen zij wenschen te spelen. Het bestuur is echter bevoegd hen in een andere klasse in te deelen.

4. Het bestuur zal zorg dragen, dat ieder speler uiterlijk des Maandagsavonds zijn aanschrijving voor den eerstvolgenden Woensdag ontvangt. Bovendien zal bij den bediende der leeszaal (Soc. Phoenix) steeds een lijst aanwezig zijn van de te spelen partijen.

5. Indien een der spelers verhinderd in een hem opgedragen partij te spelen, zal hij hiervan uiterlijk des Woensdagmiddags 4 uur kennis van geven aan den Secretaris. Deze kennisgeving geschiedt door een *schriftelijk* bericht geadresseerd aan den Secretaris, Soc. Phoenix, of door het invullen van den naam van den deelnemer op een daartoe bestemde lijst bij den bediende der leeszaal.

6. Indien één der spelers binnen één uur na het moment waarop hij was aangeschreven een partij te spelen niet is verschenen en hij verzuimd heeft op bovenaangegeven wijze kennis te geven van zijn verhindering, wordt zijn partij beschouwd als te zijn verloren.

7. Indien beide spelers op bovenbedoelde wijze wegblijven, kunnen zij binnen een week de partij spelen. (Hiertoe bestaat steeds gelegenheid op de leeszaal der Soc. Phoenix). Zij moeten dan beiden den Secretaris *schriftelijk* bericht zenden van den uitslag. Ingeval de Secretaris dit bericht niet binnen één week heeft ontvangen wordt de partij voor beide spelers als *verliespunt* aangeteekend.

8. Partijen die op 1 April 1918 nog niet zijn gespeeld, worden voor beide spelers als *verliespunt* aangeteekend.

9. Overigens wordt gespeeld volgens het Reglement der Nederl. Schaakbond.

10. In gevallen, waarin deze artikelen niet voorzien, beslist het bestuur.

Namens het Bestuur,
W. NITTEL, Secretaris.

(Zie verder Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 1 NOVEMBER 1917. No. 5.

Brandstoffenregeling.

Naar aanleiding van klachten over de afmetingen van het brandhout, vestigt de Senaat er de aandacht op dat men brandhout, hetwelk niet de in de brandstoffencirculaire aangekondigde afmetingen heeft, kan weigeren.

Verder wordt medegedeeld dat met de aflevering van de bestelde turf spoedig een aanvang zal worden gemaakt.

In de, door den Senaat rondgezonden brandstoffencirculaire werd bekend gemaakt dat de directeur van het brandstoffendistributiekantoor zich bereid had verklaard aan studenten, die den wensch daartoe te kennen gaven, een persoonlijk, op naam gesteld, kolenrantsoen te verstrekken. Door de Rijksdistributieregeling werd zulks echter onmogelijk gemaakt. Thans is, na herhaald verzoek, een afzonderlijke regeling voor kamerbewoners tot stand gekomen, welke door het distributiekantoor te Delft werd bekend gemaakt. Uitdrukkelijk moet er hierbij de aandacht op worden gevestigd, dat de daarbij toegekende hoeveelheden worden toegewezen aan de hospita's, doch uitsluitend voor verwarming van de verhuurde vertrekken mogen worden gebruikt.

Namens den Senaat,

G. HULSHOFF, Secretaris.

VEREENIGINGSLEVEN.

„Onze Vijand, onze Tegenstander en onze Medestander”.

LEZING gehouden door Ds. P. Eldering op Vrijdag 26 October voor de N. C. S. V. en S. S. S.

Onze vijand, zoo vangt Ds. Eldering, lid van den Bond van Christen-Socialisten, zijn voordracht aan, het Kapitalisme, is niet speciaal een vijand van den Bond v. C. S. maar tevens ook van die partijen en menschengroepen, die deze productiemethode bestrijden. Het kapitalisme draagt een economisch en politiek karakter. De wijze van voortbrenging, die uitsluitend gericht is op het maken van winst en ten grondslag heeft het privaatsbezit der productiemiddelen, is het economisch kenmerk, terwijl de Staatsmacht der kapitaalbezittende, belichaamd in rechtspraak en militarisme, de politieke zijde is. *In deze cursus zal alleen de economische zijde besproken worden.*

De leden van den B. v. C. S. haten het Kapitalisme juist omdat zij Christenen willen zijn, navolgingen van Christus?

FEUILLETON.

Kinderen die groot worden.

LOUIS PETTOR.

(Vervolg).

't Was een klein herbergje waar ze altijd zaten, één van de weinige steenen huizen van 't dorp, met lichtroze gekalkte muren en een steil blauw leien dak. 't Stond in een zijstraatje van 't popperig klein pleintje waar de bron stond. De bron bestond uit een groote granieten bak waarin een leelijke leeuwenkop een dun boogstraaltje liet neerklaten. Daar schuin achter stond 't pensionaat. Iederen avond moesten de meisjes aan deze fontein hun kannen vullen, want waterleiding was er niet. Drie van zulke waterstraaltjes waren de eenige watervoorziening van 't dorp. Voordat de jongens dan naar 't café'tje gingen was er elken avond eerst nog een druk gelach en gepraat bij de pomp, totdat eindelijk de komst van een van de directrices er een eind aan maakte.

Een paar dagen later was 't bij 't waterhalen weer een heele drukte, ze plaagden elkaar, spatten met water en over 't pleintje resonneerde de opgewonden onderdrukte gillachjes van de meisjes. Doch gauw waarschuwde er eentje en één voor één holden ze weg de kannen dragend aan de gestrekte rechterarm 't lichaam wat links overhellend, voorzichtig zonder te morsen. Intusschen had Max snel wat gefluisterd met Else:

die ook den zondaar liefheeft, maar de zonde haat. De zonde kan zijn persoonlijk of maatschappelijk. Drankzucht van het persoonlijk individu is een persoonlijke zonde, maar het alcoholisme als sociaal verschijnsel is een maatschappelijke zonde. Het eerste noemt spreker onchristelijk, maar het tweede, het maatschappelijk kwaad is anti-christelijk, omdat het, vastgeketend aan onze samenleving, het Koninkrijk Gods weerstreeft. — Het maatschappelijk kwaad, in casu het industrieel kapitalisme moet worden aangetast, zijn macht moet worden gebroken en vernietigd. — Tegen het huidige productiestelsel, waaronder wij leven en lijden zijn reeds vele aanklachten geuit; een viertal dezer onheilen wil spreker ter sprake brengen:

1°. Het vernedert den mensch, die erdoor verlaagd wordt tot productiemiddel. De mensch wordt een werktuig. Het vernedert zoowel arbeider als bezitter, bij wien de zaak vóór alles gaat.

2°. Het ontadelt den arbeid, die voor den mensch een zegen kon zijn, maar nu voor velen en voornamelijk voor de industrie een vloek geworden is. Het werk heeft hun hart niet meer. De arbeid is naar beneden gehaald, ten bate van het bezit.

3°. Het verwoest het familieleven der arbeiders door een moeizaam en zorgelijk bestaan, en der bezitters, bij wie het bedrijf al hun denken en handelen in beslag neemt.

4°. Het brengt over de menschen een groote onzekerheid; in arbeiderskringen de voortdurende angst voor werkeloosheid, in de kringen van het bezit zijn het crisissen, oorlogen en bankroeten. Het Kapitalisme brengt dus zedelijk en geestelijk onheil over de wereld. Al deze zedelijke onheilen zijn te kenmerken als anti-christelijk; Christus' woord: „Gij kunt niet God dienen en den Mammon”, wordt in onzen tijd ten duidelijkste bevestigd, door den wereldoorlog, die een uitvloeisel is van het Kapitalisme.

Tegenover deze nadeelen staan ook enkele voordeelen:

1°. De vermeerdering der menschelijke energie, 2°. de kolossale vooruitgang op technisch gebied, 3°. de vergroting der productie, waarmee gepaard gaat de lotsverbetering voor vele categorieën van arbeiders.

Men ziet, deze voordeelen zijn alle stoffelijken aard, terwijl de nadeelen van zedelijken aard zijn.

De aanvallen tegen het Kapitalisme hebben een zedelijken en Godsdienstigen achtergrond. De B. v. C. S. bestrijdt het, omdat het een menschonterend stelsel is. Om de vraag te beantwoorden, hoe dit bestreden moet worden, *is een diepgaande studie noodig, waartoe spreker de aanwezigen opwekt.* We kunnen bestrijden met het woord, maar ook met de daad. De sterkste zijde van het Kapitalisme is *het militarisme*, wat echter ook de zwakste zijde is; door het weigeren van alle militairen dienst kan men met het Kapitalisme breken, er zich van losmaken, als de dienstweigeraar sterk staat in zijn geloof, dan is er geen macht sterk genoeg om hem te dwingen het militarisme, d. w. z. het Kapitalisme te dienen.

Naast dienstweigering staan ons nog andere middelen ten dienste; *arbeidersorganisatie's, stakingen en de stembus.* De strijd van den B. v. C. S. is een strijd met geestelijke wapens. „Niet revolutie, alleen geestelijk geweld, dus revolutioneering van den geest.”

— Toe, kom nog terug straks als de anderen weg zijn, ik blijf dan hier wachten en ga niet met de lui mee van avond. —

— Ja maar hoe kan ik nu toch komen, ik heb nu immers al gevuld.

— Hier ik zal een steen in de kan gooien en je merkt 't pas boven.

— Nu, dag, goed dan. . .

Toen had hij zich weer bij 't troepje aangesloten, nonchalant alsof er niets was voorgevallen. Maar zenuwachtig rammelde hij met zijn sleutels in zijn zak. Eindelijk dan toch, eindelijk dan toch geslaagd! Zijn gedachten waren niet bij het gesprek en hij merkte zelfs niet, dat er hartelijk om hem gelachen werd, daar zijn boord natgespat, slap om zijn hals kreukte. Doch spoedig waren de meisjes weg, een brutaal latertje holde nog heen, even nog wat lachend roepend.

Dan slenterden ook de jongens naar 't café, rookend, pratend met bromstemmen die typisch weerklonken in 't onregelmatig straatje, waarin een enkel raam rossig verlicht was.

— Bonsoir lui — riep Max — ik ga niet mee vanavond.

— Toe nou, waarom niet. . . Even werd nog geanimeerd, dan verdwenen ze in het plots hel verlichte deurgat van 't ouwe kroegje.

Max bleef wachten. Hij liep op de ronde kwartskeien voor 't fonteintje op en neer zich afvragende hoe lang 't wel zou duren. De straal kletterde eentonig in de bak waar het water met kleine driftige golfbeweginkjes als altijd beweeglijke lichtpuntjes de roode schijn van 't electrisch

Wij haten het kapitalisme, maar niet de kapitalisten, die slaven zijn van hun eigen stelsel.

Naast de B. v. C. S. staat de Sociaal-Democratische Partij, alle andere politieke partijen zijn zij onze tegenstanders. De Christelijke partijen uiten tegen ons verwijten, dat wij te optimistisch denken over de menschen, d.w.z. we onderschatten de persoonlijke zonde en tevens, dat wij het materiele te veel op den voorgrond plaatsen. Tegenover het eerste verwijt merkt spreker op, dat de B. v. C. S. de oogen der menschen tracht te ontsluiten voor het maatschappelijk kwaad, dat vooral bij jongelieden, opgevoed in socialen geest een besef van medeschuld kan opwekken; de Christen socialisten bestrijden de zonden in zijn twee vormen.

Omtrent de tweede opmerking merkt Ds. Eldering op, dat de Christen socialisten de materiele omstandigheden niet onderschatten, en als de mensch zich niet gaat beschouwen als speelbal der omstandigheid van anderen, dan is er in die leer niets verderfelijks.

De spreker stelt dan de vraag: „Kan een Kapitalist tegelijk ook Christen zijn?” en zijn antwoord luid ontkennend.

De Liberale partijen bestrijden de B. v. C. S., omdat deze staat op socialistisch standpunt, en streeft naar een socialistische samenleving, die zelfs in groote lijnen niet is aan te geven. In korte trekken schildert Ds. Eldering de donkere toekomst, die het Kapitalisme voorbereidt, daartegen aageeren de revolutionairen socialisten; hoe de maatschappij zich dan zal ontwikkelen, blijft een open vraag. Spreker merkt nog op, dat ook Luther, toen hij met de kerk brak, geen uitgewerkt plan voor de toekomstige kerk voor zich had.

De kritiek van de zijde van de S. D. A. P. is soms zeer pijnlijk, vooral wanneer die komt van de kant der „Blijde Wereld” groep. Het voornaamste geschilpunt blijkt het standpunt der persoonlijke dienstweigering te zijn. De spreker is van meening, dat de B. v. C. S. in dit opzicht zuiverder oordeelt; het Christelijk standpunt voert noodzakelijk tot staatsweigering. Zij die dienstplicht voorstaan, gaan uit van staatsrechtelijke motieven.

De B. v. C. S. vormt nog slechts een kleine schare, die echter vol goeden moed is, gesterkt door hun innerlijke overtuiging. „God met ons” is hun leus.

Voor hen, die zich bij ons aansluiten, hopen wij, dat zij er toe besluiten, omdat zij niet anders kunnen.

Indien, zoo besloot Ds. Eldering zijn voordracht, er onder de aanwezigen één aangetroffen mocht worden, die met de B. v. C. S. den heiligen strijd voor het Socialisme en tegen het Kapitalisme wenscht aan te binden, dan zou dit voor hem een reden te meer zijn, om steeds in dankbare herinnering terug te denken aan deze eerste cursusvergadering te Delft.

Van de gelegenheid tot het stellen van vragen, maakten verschillende der aanwezigen gebruik, waarna de vergadering onder dankzegging aan den spreker gesloten werd.

Op de tweede cursusvergadering op 14 November zal optreden Ds. Pabon uit Kampen met het onderwerp: „Privaatbezit”, waarbij de vraag zal behandeld worden: „Is Privaatbezit diefstal.”

straatlantaarntje weerkaatste. 't Was reeds stil in 't dorp. In een koestal dichtbij stommelde nu en dan het vee. Een duf zo te lucht van hooi hing over 't pleintje.

Al tien minuten wachtte hij en het was zacht begonnen te regenen, heel fijne druppeltjes, hij zag ze tegen de schijn van 't lampje. Hij werd ongeduldig. Waarom duurde 't toch zoolang? 't Was beroerd in die regen. En uit verveling, met zijn hoofd scheef, dronk hij van de altijd loopende straal. Dan nam hij nog eens een mond vol en spoot met kleine scheutjes de bolle wangen leeg. — Zou ze nog kunnen? — Hij werd korzelig, angstig, bijna een kwartier had ie staan blauwbekken — doch dan fantaseerde hij verder denkend wat nu al gelukt was en hij werd weer geruster en bleef hopen en wachtte.... Weer keek hij op zijn horloge, wat drommel, bijna twintig minuten en plots driftig liep hij naar de hoek van 't pleintje. Hij zag 't pensionaat, en 't raam van Else. De luiken waren gesloten, doch door de middenkier streepte nog licht. Wat was er dan toch? Hij sloeg de kraag van zijn colbert op en met zijn handen in de zakken de broek hoog optrekkend liep hij door 't plasmodderig straatje. De eetkamer was donker, ook al enkele slaapkamers, dus allen waren al boven. Zal ik fluiten, of een steen gooien of zoiets en hij bukte zich reeds en zocht in de flikkerschijnende modder Maar plots zich bedenkend vloekte hij: Maar wat heeft ze dan toch, de regen mag geen beletsel zijn en iets anders — ach nonsens.... en als een hond haar naloopen, verdomd nee dat doe ik niet!

En plots bekroop hem weer die angst die hem zoo

Studenten-Afd. Delft van het Algemeen Nederlandsch Verbond.

Gekozen tot 2en schrijver: J. L. Rienks.

De 1e schrijver,

F. M. C. BERKHOUT.

MUZIEK.

Het Winterseizoen.

De Ned. Opera opende het nieuwe seizoen met een opvoering van de opera: „De vroolijke Kleermakers van Marken”, van den in Weenen wonende Nederlandschen componist Brandts Buys; Mengelberg, de series A en B met als groote werken resp.: „Das Lied von der Erde” van Mahler en de 5e Symphonie van Tschaikowsky; van Anrooy laat nog steeds op zich wachten en opent Woensdag de serie zijner concerten. Wat het debuut der Ned. Opera betreft, het schijnt dat de energieke directeur, de opvoeringen steeds op een hooger peil wil brengen, althans voor zoover dit, gezien de artistieke prestaties van het vorige jaar, mogelijk is. Met deze meer, in alle opzichten buitengewoon, goed verzorgde opvoering, heeft het gezelschap wederom bewezen, dat met zuiver Nederlandsche krachten heel veel te bereiken is en het echte nationale streven moest dan ook eigenlijk ieders sympathie bevatten. De overheid geeft al een droevig voorbeeld, door de Fransche Opera met duizenden 's jaars te subsidieeren en de Ned. Opera te laten voor wat zij is. Dat de vroegere Ned. Opera onder directie van „van der Linden” niet tegen de concurrentie van buitenlandsche gezelschappen op kon, is al erg genoeg; laat Holland deze nationale schande niet voor de tweede maal beleven, temeer, waar het gepresteerde zeer zeker de toets der vergelijking met de buitenlandsche pers kan doorstaan. Zoo ook Woensdag 10 October j.l. was de eerste voorstelling weer een lust, zoowel voor de ooren als voor de oogen, want vooral ook aan de décors was veel zorg besteed. Het aardige Vlandamsche milieu met zijn kleurige kleederdrachten heeft niet weinig bijgedragen tot het welslagen van den „Gala-avond.” (ten bate van de vereeniging „Onze Vloot”). Over de muziek valt weinig te zeggen bij een eerste aanhooren; zij deed weldadig aan, vooral ook de manier, waarop de nieuwe dirigent zijn kranig orkest leidde. De stemmen waren perfect; Jules Moes o.a.: met zijn prachtig geluid vervulde op een zeldzame wijze de rol van de zwerver Sebastiaan, terwijl Veronika werd voorgesteld door Hel. Horneman.

Wij wenschen het symphatieke gezelschap veel succes toe in het komende seizoen en vooral ook dat het zich in een steeds toenemende belangstelling van de Hollanders mag verheugen.

Van de series van Mengelberg woonde ik die van B bij, met als soliste Maria Ivogün uit Budapest. Deze zangeres,

kribberig maakte. Zou ze hem dan toch voor de mal houden; en hij zocht en zocht en telkens vond ie kleine feiten die hem steeds banger maakten en meer zekerheid gaven van haar onverschilligheid. Maar die eene middag toen was ze toch wel heel aardig geweest. Maar die zelfde dag was ze 's avonds bij de bron weer heel stroef geweest, was niet wat blijven praten, had dadelijk gevuld en hem niet eens goeden avond gezegd....

Zoo overdacht hij weer alles, leunend tegen een telefoonpaal. Een boer die stommelend een der houten trapjes afkwam, deed hem opschrikken. Max keek weer naar boven, alles was nog donker nu: langzaam ging hij naar huis, klannat geregend, doch hij merkte het niet.

Op zijn kamertje gekomen gooide hij zich achterover op 't bed, er hing een lucht in 't vertrekje van odol en geurige zeep. 't Was dezelfde zeep die hij thuis altijd gebruikte. Hij stond op en duwde 't vochtig glibberige brok onder zijn neus; 't herinnerde hem aan zijn slaapkamer in Hilversum, zijn familie, Holland, en voor 't eerst had Max een beetje heimwee.... Hij had een vreemde bonte mengeling van gedachten, die hij niet ontleden kon. Hij was verdrietig kribberig over 't gebeurde. Toen hoorde hij door 't open raam de anderen komen, 't knarsend grindpad op, ze praten en lachten luid. Met de beide handen streek Max zijn haar wat glad en ging naar beneden om goedenacht te zeggen.

(Wordt vervolgd).

met haar volmaakte techniek heeft me het meest getroffen met het prachtige „Inmitten des balles” van Tschaikowsky, welk lied zij op onnavolgbare wijze voordroeg. In een aria uit Rossini's Semiramis vierde haar techniek hoogtij en bereikte zij de hooge fis, met een gemakkelijke, waar een ieder verbaasd over was. „Melken” van Mengelberg had een dusdanig applaus, dat gebiseerd moest worden, waarbij zij ook den componist in het succes liet deelen.

Na de pauze werd door het orkest op schitterende wijze Tschaikowsky's vijfde uitgevoerd. Mengelberg beheerschte zijn orkest weer volkomen; niets ontging hem en zoo werd de pracht van dit meesterwerk van den Rus, op heerlijke wijze voor ons uitgezongen.

Het succes na afloop van het concert, was niet in evenredigheid met het volmaakte peil waarop de uitvoering stond. Zou het Mengelberg-enthousiasme gaan tanen? Qui sait! De mensch is zoo veranderlijk.

Met eenige spanning zien wij het eerste Diligentia-concert tegemoet, want heeft van Anrooy vele vrienden, zijn vijanden zullen niet nalaten hem zooveel mogelijk (lieft achterbaks) tegen te gaan werken, hetgeen nu al eenigszins te merken is, is een plotseling overvoeren van de werkzaamheden van het Residentie-orkest, juist tegen het eerste concert. Is het bijv. zuiver aan het toeval te wijten dat de Zaterdag volgende op het eerste concert, Salomé van Strauss wordt gegeven, met begeleiding van het Residentie-orkest.

Het Orkest is van Concertmeester veranderd; Spoor is als zoodanig afgetreden en zou vervangen worden door Kesmas uit Elberfeld, die echter niet kon komen; toen is gebrobeerd Rijnberger uit Amsterdam te krijgen; ook met met deze violist — tweede concertmeester van het Concertgebouworkest —, zijn de onderhandelingen afgesprongen en zoo is men er dan ten slotte toe overgegaan Sam Swaap te benoemen. Als tweede concertmeester fungeert Adolph Poth.

Een niet onaardig gezegde heeft van Anrooy in een interview met de „Haagsche Post” gezegd: „In den ouden tijd kwam men *luisteren*, nu komt men *kijken* op een concert; laat men terugkeeren tot de *oude* paden, die waren in *dit* opzicht zeker de beste”. Zouden de menschen, tot wie dat gericht is, het begrijpen? Laten we het hopen!

C.

INGEZONDEN.

De Senaat van het D. S. C.

Voor de groote vacantie stelde de Senaat Corpshervorming voor. Op de Corpsvergadering gehouden kort na het rondzenden van een circulaire, werden de Senaatsplannen met eene lichte verontwaardiging ontvangen.

Na de groote vacantie sprak de Senaat nogmaals de wenschelijkheid uit van een Corpshervorming, ofschoon op eene andere en vage wijze.

In beide hervormingsplannen denkt de Senaat het Corps krachtiger te maken door uitbreiding van het ledenaantal. De plannen dragen een quantitatief karakter.

Het is gebleken dat het Corps hiervoor weinig voelt. Maar waarom stelt de Senaat, die de vertegenwoordiging heet te zijn van het Corps, dan zulk eene hervorming voor? Omdat

de Senaat m. i. niet de vertegenwoordiging is van het Corps maar die van den vorigen Senaat, welke weer de vertegenwoordiging was van den daaraan voorafgaanden Senaat, enz. Zooals de Tweede Kamer der Staten-Generaal de vertegenwoordiging van het Nederlandsche volk is, zoo behoorde de Senaat die van 't Delftsch Studentencorps te zijn. Eene kwalitatieve verhooring van 't Corps wordt door Corpsleden en buitenstaanders noodzakelijk geacht.

Tot deze verhooring kan de Senaat veel bijdragen; maar daarvoor moet het Corps belangstelling toonen in den Senaat voor welker samenstelling niet de aftredende Senaat, doch het Corps dient te zorgen. Een Senaat moet gekozen worden uit alle kringen van Corpsleden, uit b.v. het 3e, 4e en 5e jaar. Verkiezingsstrijd zal ontstaan; de Corpsband wordt hierdoor versterkt.

Een dusdanige Senaat in wiens handelingen en daden het geheele Corps belang stelt, kan zich verdienstelijk maken door b.v. de Corpsverenigingen na te rijden en de thesauriers daarvan in de gaten te houden.

Een dusdanige Senaat kan de groenen meer steun verleen dan een Senaat gekozen door zijn voorganger, die steeds een weinig bedeesd is voor een krachtig optreden, omdat hij voelt geen uitverkorene van het Corps te zijn.

De buitenwereld zal een beteren dunk van het Corps krijgen. Mores worden niet afgeschapt want er zijn geen slechten. Ouders van aanstaande groenen dienen in te zien dat de lage boord en kortgeknipte schedel gewoonten zijn van zeer korten duur terwijl zoon voor minstens 5 jaren Corpslid wordt. Overigens zijn deze groentijdskenmerken van geen belang. Ook dient de buitenwereld in te zien dat hun zoon geen Corpslid moet worden omdat de groentijd zoo gemakkelijk is e.a., maar omdat hij voelt voor het studentenleven zooals zich dit uit in het Corps.

De zware finantieele lasten van den Senaat moeten verdwijnen zoodat niemand van het Senatorschap worde afgeschikt door hooge onkosten.

Wenscht het Corps toch bovendien nog een dure vertegenwoordiging die naar „buiten” optreedt, dan zou er een Commissie van Vertegenwoordiging benoemd kunnen worden bestaande uit mooie onschadelijke knapen met scheiding en rok.

De studie blijft buiten het Corps. Nos jungit amicitia.

V. LIDTH DE JEUDE.

INGEKOMEN BOEKWERKEN.

Bij de Redactie is ingekomen EEN KALENDER van de „Maatschappij tot Exploitatie van de Victoriabron te Oberlahnstein.

Verschenen bij de N.V. Martinus Nijhoff's Boekhandel en Uitgevers-Maatschappij: AMERIKA. Indrukken, aantekeningen en opmerkingen, door Jhr. J. C. Reigersberg Versluys, c.i. Prijs f 2,50.

„L'UNION BRITANNIQUE DES NATIONS” discours prononcé pou le Général Smuts.

BEHOORT CHOLM TOT POLEN? door Dr. Zygmunt Gargas.

ADVERTENTIEN.

HOTEL „CENTRAL”.

CAFÉ-RESTAURANT EERSTE RANG.

WIJNHAVEN 6-7.

OUDE DELFT 92.

AFZONDERLIJKE BILJARTZAAL.

Auto- en Rijwiel-Garage aan de achterzijde der zaak, Oude Delft 92. Tevens ingang.

Zalen voor Vergaderingen, Déjeuners, Dinners en Soupers.

Ook Dinners bij abonnement. :: Avonds-hotels.

Dessinateur Mécanicien

demande besogne pour occuper ses heures de loisir.
Lettre de Bureau 1744.

≡ „AU FIGARO”. ≡
G. KIELA. ☒ ☒ KAPPER.
Oude Delft 166.

TELEFOON 624.

Schuin tegenover Museum „Huis Lambert van Meerten”.

Smakelijk op de Boterham.

GESTAMPTE MUISJES.
HAGELSLAG.
HAGELSTEENEN.
CHOCOLADE HAGELSLAG.

Wed. J. W. HAANEPEN.
BINNENWATERSLOOT 36. TEL. 252.

Voor het

: Omlijsten van :

Corpsdiploma's

met rood linnen rand
of rood houten lijst

beveelt zich aan de

Technische Boekhandel en
Drukkerij J. WALTMAN Jr.

BINNENWATERSLOOT 33—35,

:: DELFT. ::

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr. - DELFT.

JAN VAN ROSSEM

JONGE VERZEN

☒

INGENAAID f 1.35
GEBONDEN f 2.10

☒

OMSCHRIJVING OF AANBEVELING
ISVOOR DIT BOEK OVERBODIG, DAAR
ELK STUDENT HEM GEKEND HEEFT

OUDE DELFT 120. - DELFT.

Uitzending van Diners.

OUDE DELFT 120.

CHR. F. RÜTER.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

90 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.

..... VOORHANDEN .....

EEN ZEER MOOIE UITGEBREIDE COLLECTIE

WANDKALENDERS

THE REBECCA CALENDAR
BIJ KATE DOUGLAS WIGGIN
THE LONGFELLOW CALENDAR

THE SHAKESPEARE CALENDAR
THE KIPLING CALENDAR
JAPANSCH KALENDERS, ENZ. ENZ.